

Karolína DORÁŽKOVÁ, *Historie skautingu na Ledčsku v 1. polovině 20. století*. Bakalářská práce FF JU, České Budějovice 2019.

Posudek oponentky bakalářské práce

Bakalářská práce Karoliny Dorážkové se zaměřuje na fenomén skautingu, který v posledních letech zažívá obrovský boom nejen mezi dětskými zájemci o skautování, ale rovněž i mezi badateli historie tohoto hnutí. Autorka se soustředila na popis táborů pražského druhého skautského oddílu uskutečňovaných v okolí Ledče nad Sázavou od poloviny dvacátých let do roku 1945. Vycházela přitom z táborových kronik a dalších zápisků jejich vedoucího Jaroslava Foglara. Zvýšenou pozornost věnovala denní náplni táborů a výchovným nástrojům, které „Jestráb“ používal k usměrnění svěřených kolektivů. Poslední kapitola práce zmiňuje připomínání odkazu Foglara a jeho „Dvojky“ na Ledčsku v současné době.

Práce trpí nedostatky obvyklými pro tento typ kvalifikační práce a odpovídajícími věku autorky, jako jsou úzký záběr prostudovaných pramenů, prodlévání u všeobecných výkladů o původu skautingu a dějinách Ledčska, nedostatečná komparace nabytých poznatků a místy neohrabaná stylistická vyjádření. Jedná se však o běžné „dětské neduhy“, se kterými se autorka ve svých budoucích pracích jistě dokáže vypořádat.

Problematictější je absence podrobnějšího rozboru sekundární literatury a její kritika, která by u kvalifikační práce rozhodně chybět neměla. Odborných studií věnovaných skautskému hnutí je v českém prostředí pomálu, autorka některé z nich zmiňuje, ale nijak se s nimi nevyrovnává. V úvodu práce v podstatě chybí přesnější vytýčení jejích cílů, zdůvodnění časového a místního ukotvení práce a také zevrubnější kritika studovaných pramenů, jejichž existence byla evidentně klíčovým motivem při výběru tématu práce. Využití zdroje autorka ovšem pečlivě cituje, vědecký aparát i veškeré přílohy práce jsou vzorně připravené.

Karolína Dorážková věnovala pozornost Ledči nad Sázavou jako místu, v jehož okolí se soustředily aktivity pražského oddílu vedeného legendárním Jaroslavem Foglarem. Stručně zmínila i aktivity ledečských skautů, respektive jejich předchůdců před oficiálním založením místní organizace v roce 1945. Oceňuji připomenutí spolkové činnosti v Ledči nad Sázavou, která předcházela vlastnímu založení zdejšího Junáka, jenž na ní mohl navazovat. Je ovšem škoda, že autorka tuto myšlenku více nerozvinula, stejně jako se nevěnovala komparaci činnosti a případným kontaktům mezi pražskými táborníky a domácími skauty. Poměrně málo pozornosti je věnováno postavám ledečského skautského hnutí, které snad mohly být lépe charakterizovány minimálně formou poznámky pod čarou.

Části zaměřené přímo na tábory pražské Dvojky jsou především výtahem z dochovaných táborových zápisků a přináší množství zajímavých informací, které ale povětšinou zůstaly bez dalších komentářů. Autorka při popisu táborů sleduje pohled Jaroslava Foglara, „chlapci“ vystupují víceméně jako neurčitý objekt jeho výchovného snažení. Velmi zajímavé jsou události posledních Foglarových táborů na Ledečsku, jež se odehrávaly v době nacistické perzekuce a potírání skautského hnutí. Účast na takovém táboře, jak autorka podotýká, vyžadovala jistou osobní statečnost a charakter; postavy členů oddílu nejsou konkretizovány ani v tomto případě, aniž by však bylo vysvětleno proč.

Lze však shrnout, že Karolína Dorázková věnovala přípravě své bakalářské práce dostatečnou pozornost, prostudovala odpovídající množství pramenů, neopomenula ani formální úpravu práce. Nejzávažnější výtkou je popisný styl práce, která se jen zřídka a váhavě pokouší o interpretaci zjištěných poznatků a jejich zasazení do kontextu skautského hnutí. Z výše uvedených důvodů doporučuji práci Karolíny Dorázkové k obhajobě a hodnotím ji stupněm **velmi dobře**.

V Pelhřimově 20. května 2019

PhDr. Markéta Skořepová, Ph.D.